

behov ved at tilbyde standardløsninger. Selvbestemmelse og valgfrihed vil blive kravet i fremtiden.

Det er også på det punkt bemærkelsesværdigt, at når regeringspartierne og SF i høj grad taler om, at man skal have et større samkvem mellem offentligt og privat, så gælder det kun den ene vej, nemlig den vej, hvor det offentlige bræder sig ud over det, der er de private firmaers opgaver og de privates opgaver.

Den seneste mediedebat om bistandslovens eventuelle fornyelse deltager Venstre gerne i. Vi har efter min opfattelse fjernet os fra det, der var målet i 1970'erne, da loven blev vedtaget, nemlig at det var en lov, der skulle kunne give kunstigt åndedragt – sådan i overført betydning – så de, der var kommet ud for en social begivenhed, hurtigt kunne bringes tilbage til at tage ansvar for deres egen tilværelse igen og ikke, som det måske har udviklet sig til, til en kuvøselignende placering, hvor man ikke rigtig har nogen muligheder for at komme videre, og hvor man bliver fastholdt i et system af overførselsindkomst.

Når vi taler om velfærdssamfundets fornyelse, er det her et vigtigt element, fordi det handler om kvalitet for de mennesker, det drejer sig om.

Vi spreder sociale ydelser ud på en lang række grupper i det her land, som i og for sig ikke har et socialt behov. Derfor er al tale om, at vi ikke har råd til at hjælpe de fattigste, en tale, som jeg ikke bryder mig om at høre på. Det er overhovedet ikke rimeligt at føre den debat, for hvis vi prioriterer rigtigt, har vi til enhver tid her i landet råd til at hjælpe de svageste i samfundet. Det vil jeg gerne understrege.

Jeg vil også gerne i den sammenhæng understrege den betydning, private organisationer har i hele det billede af mennesker, som påtager sig opgaver for de svageste. Vi er tilbøjelige til i Danmark at fokusere på dem, der modtager offentlige ydelser, og meget lidt på dem, der gennem stadig stigende pres skal skaffe det økonomiske grundlag. Det er farligt, fordi det er vigtigt med en folkelig opbakning til det velfærdssamfund, som vi ønsker.

Derfor er kampen mod overforbrug og misbrug i vores forskellige ordninger i virkeligheden en kamp for selve ideen, nemlig at vi ønsker et samfund, hvor vi i fællesskab vil hjælpe dem, der af den ene eller den anden grund ikke er i stand til at klare sig selv.

Der ligger i alle mennesker en trang til at tage ansvar, fordi det giver værdighed og det giver livsindhold. Derfor bør det være det bærende element i vores samfund, og vi må sikre fremgang og velfærd. Men det kræver, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det skal kunne betale sig at spare op og investere og sætte nye initiativer i gang. Kort sagt, disse ting er fundamentet, der skal være i orden.

Med hensyn til SF's dagsorden kan jeg meddele, at Venstre ikke kan støtte den foreslåede dagsorden fra SF. Vi finder, at der i formuleringerne er en lang række ting, som traditionen tro, når det kommer fra SF, vil pege frem mod nye offentlige udgifter.

#### **Formanden:**

Vi er nået frem til frokostpausen, men hr. Bruno Jerup er skrevet op til en kort bemærkning lige efter frokostpausen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.

Mødet udsat kl. 12.04

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

(Kort bemærkning).

**Bruno Jerup (EL):**

For det første vil jeg starte med at rose hr. Erik Larsen for, at han kom med en idé fra Venstre, som vi ikke har hørt før, nemlig at man skal have et system med en grundydelse og med mulighed for, at man kan få en arbejdsløshedsforsikring oveni. Jeg vil gerne starte med at rose hr. Erik Larsen for den idé.

Faktisk er det også en idé, som findes i Enhedslistens valggrundlag, hvor vi snakker om en social grundydelse for alle dem, der ikke ved arbejdsindtægt kan nå det niveau. Det kan være, vi har lidt til fælles dér. Jeg ikke helt sikker på, at vi tænker på det samme, men det er trods alt interessant, at hr. Erik Larsen kommer ind på den slags.

Det, der egentlig fik mig herop, var hr. Erik Larsens bemærkning om, at der er 1,1 million arbejdsduelige, som ikke kan få arbejde. Jeg kunne forstå, at ved at omstrukturere økono-